

ת"פ (חיפה) 6445-03-23 - מדינת ישראל נ' מג'ד מחאמד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 6445-03-23 מדינת ישראל נ'
מחאמד(עוצר) ואחו

לפני כבוד השופט גיל קרזבום

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשמים
1. מג'ד מחאמד
2. מואמן מחאמד (עוצר)

גור דין

כללי

1. הנאים הודהו והורשו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של שוד בנסיבות חמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, שינוי זהות של חלק מרכב - עבירה לפי סעיף 413ט' + 29 לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) + סעיף 62(1) לפקודת התעבורה וחובת פולישה - עבירה לפי סעיף 2(א) + (ב) לפקודת ביטוח רכב מנוע.

2. הסדר הטיעון אינו כולל הסכומות לעניין העונש שיוטל על הנאים.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. גسان קבהא (להלן: "גسان") הינו הבעלים הרשם של רכב טויטה קורלה בצבע לבן, לי"ז 958-30-58 (להלן: "הרכב"). במועד הRELONET לכתב האישום, אחמד קבהא (להלן: "אחמד"), בנו של גسان, נהג ברכב מנהג בעלים. בין הנאים קיימת היכרות מוקדמת, וכן בין נאים 2 לאחמד קיימת היכרות מוקדמת. במועד הRELONET לכתב האישום נהג נאים 1 וברכב כשהוא בלתי מושה לנוהga מבלי שהוציא מעולם רישיון נהיגה, ונאים 2 נהג ברכב כשרישון הנהיגה שלו פקע ביום 23/12/2022. במועד הRELONET לכתב האישום היה הרכב ברשותם של הנאים.

במועד שאיןנו ידוע למאשימה במדוייק, עובר ליום 3/3/2023, תכננו הנאים לבצע שוד במינימרקט "בני עאסם" באומ אל פחם שבבעלות ע.ג. (להלן: ע.ג.) בו ירו במהלך השוד. במסגרת התכנית ולשם מימושה, הצדידו הנאים בחפש הנזהה להיות נשק (להלן: "החפש") וברכב ממנו הסירו הנאים את לוחיות הזיהוי האחוריות והקדומות, זאת במטרה להקשות על זיהויו. בתאריך 3/2/2023 סמוך לשעה 10:30, הגיעו הנאים ברכב אל המינימרקט, שם עבד באותו העת ע.א.ILD (להלן: "המתلون"), כאשר נאשם 2 נהוג ברכב בעוד הוא עוטה כפפות על ידיו, חובש כובע קפוצ'ון ומכסה את פניו עם רעללה. נאשם 1 ישב במושב לצד הנהג ועטה כפפות לידיו.

בהמשך כאמור לעיל, נאשם 2 החנה את הרכב מול הכניסה למינימרקט, יצא מהרכב כאשר הוא נושא את החפש ונכנס לתוכ המינימרקט. בשלב זה, עבר הנאים 1 והתיישב במושב הנהג. לאחר שנכנס אל המינימרקט, בעוד הוא מחזיק את החפש, פנה נאשם 2 אל המתلون ואומרו "תוציא את הכסף". בפחדו מנאשם 2 הוציא המתلون מהкопפה סכום בסך של 1,100 ש"ח "תוציא את הכסף". אשר נטול את הכסף מהמתلون והכניסו לכיס מכנסיו, זאת עשה, בזמןן ומסר אותו לנאשם 2 אשר נטל את הכסף מהמתلون, ללא הסכמתם (להלן: "השוד"). נאשם 2 יצא כדי לשלול אותו שלילות קבוע מהבעליהם, ללא הסכמתם (להלן: "השוד"). נאשם 2 יצא מהמינימרקט, עלה לרכב והתיישב במושב לצד הנהג, והשניים נמלטו מהמקום ברכב כשנאים 1 נהוג בו.

ראיות המאשימה לעונש

4. הוגש גילון רישום פלילי של הנאים 1 (ת/1), גזר דין בת"פ 20-04-20256-30 בעניינו של הנאים 1 (ת/3), גזר דין בת"פ 18-07-3634 בעניינו של הנאים 1 (ת/4), גילון רישום פלילי של הנאים 2 (ת/2).

מסקר שירות המבחן - נאשם 1

5. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאים 1 פורטו בהרחבה נסיבותו האישיות. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאים: מקבל אחריות מלאה על מעשיו, מביע חריטה עמוקה, מגלה אמפתיה לנפגעים, מביע רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ומגלה הבנה לנזק הרוב שגרם לעצמו ולסביבתו. כגורמי סיכון, שירות המבחן ציין כי מדובר בנאים הנמצא בשלבים הראשוניים של גיבוש זהותו כבוגר, חוותחוויות משבר, נתישה ואובדן עם נאלץ להתמודד אשר פגעו בהליך התפתחותו והובילו לקשיי בהצבת גבולות וביטוי עצמי בצורה נורמטיבית. עוד ציין כי הנאים שהוא במסגרת חז' בתיות בשל קשיים במשפחה מוצאו, הוא בעל מוקד שליטה חיצוני ומעורבות קודמת בפלילים, אשר שב וביצע עבירות לאחר שריצה עונש מאסר וחurf קיומם של עונשי מאסר מותנים ברי הפעלה. כגורמי סיכון, שירות המבחן מינה את: لكיחת האחריות המלאה על מעשיו, החרטה, התובנה באשר להתנהגותו, והעבדה שקיים הוא מבין שפועל ללא הפעלת שיקול דעת ולא חשיבה מעמיקה על מעשיו והשלכותיהם. שירות המבחן עוד התרשם מביטוי מוטיבציה ראשונית להשתלב במסגרת טיפולית משמעותית, והעיר כי ההליכים הנוכחיים מהווים עבورو גורם

הרתקה משמעותית לטווח הקצר. לאור כל האמור, שירות המבחן סבר כי קיים סיכון לחזרה על התנהגות דומה וכי קיימת חשיבות לשילוב הנאשם בהליך טיפולו במטרה לצמצם את הסיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות מצדו בעתיד. בכלל הנ吐נים, ונוכח חומרת העבירות והערכת הסיכון, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם במסגרת הקהילה. כן הומלץ שלא להאריך את המאסרים המתוונים התלוים נגדו, ולשבצו בתוכנית טיפולית במסגרת שב"ס.

טייעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשוו הנאים אשר גורמות לפגיעה קשה בKENINS של אנשים ובבטיחון הציבור, וכי מדובר ברגע שיש למנוע התפשטותו. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, צינה לחומרה את העובדה כי הנאים עשו שימוש בחפץ הנחזה להיות נשק. באשר לאמור בתסוקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1, טענה כי אמם מדבר בתסוקיר חיובי בחלקו, אך בקשה להתייחס לחומרה לעובדה כי לנאים היו בעיות משמעות במהלך מעצרו, והתקיימו בעניינו מספר דיוונים משמעותיים כשבסוף של יום נפתח ל-34 ימי בלבד. בכל הקשור למדייניות הענישה, הפניה לפטיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם ביחס לשני הנאים שנע בין 4 ל-7 שנות מאסר, ובכל הנוגע לרכיב הפטילה מלנהוג, ביחס לנאים 1 טענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 2 ועד ל-4 שנות פטילה, וביחס לנאים 2 טענה למתחם אשר נע בין מספר חודשים ועד שנתי פטילה בפועל. באשר לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, הפניה להודאות המידית של הנאים, ולעברים הפלילי, כאשר לחובתו של הנאשם 1 שתי הרשותות קודמות, והוא אף ריצה בעברו מאסר בפועל ומאסר מותנה שהוארך בתיק אחר. צינה כי לנאים 2 הרשעה אחת, בגין הוטל עליו בין היתר עונש של 4.5 חודשים העונש לו האמור לעיל, בבקשתו למקם את עונשו של הנאשם 1 ברף האמצעי של מתחם העונש לו טענה, וביחס לנאים 2 בין הרף התחתון לרף האמצעי של המתחם. בנוסף, בבקשתה להטייל על הנאים מאסר מותנה, קנס ופיקוי למתלוונים. עוד בבקשתה בעניינו של הנאשם 1 להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש שיגזר בתיק זה, ובעניין של הנאשם 2, בבקשתה שלא לנכות מעונש המאסר שיוטל עליו את ימי מעצרו בתיק זה.

טייעוני ב"כ הנאשם 1 לעונש

7. ב"כ הנאשם הפניה לתיקון המהותי בכתב האישום, להודאות המידית של הנאשם ולקיים האחריות. הפניה לנسبותיו האישיות הקשות של הנאשם כעולה מتسוקיר שירות המבחן, בין היתר לעובדה שמדובר בגין דפוסי התנהגות עברינית אשר גדל בסביבה קשה והתמודד עם מצוקה קשה עת הוריו התגרשו, הוצאה למסגרת חז' ביתית ונאלץ להתמודד בלבד עם קשיים ולפרנס את עצמו, וחurf זאת עשה ניסיונות להתרחק מסביבה שלעיתים הפניה למצובו הבריאות לאחר שעבר ניתוח קשה. באשר לתנהגות הנאשם בתוך כותלי הכלא, הפניה לקשיים ותנאי הצפיפות אותם חוות וקשיי ההסתגלות וההתמודדות על פניו תקופה ארוכה. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הפניה לעובדה כי מדובר בשוד שלא היה

בו שימוש באלימות או נסיבות מחמירות אחרות. בכל הקשור לעברו הפלילי, ביקשה שלא ליחס לו משקל משמעותי אם בכלל, שכן לשיטתה מדובר בעבירות שבוצעו בהיותו קטין, והדגישה את גורמי הסכוי כמפורט בתסקירו, לרבות למוטיבציה לטיפול, והשתתפות בחוגים ובקבוצות טיפוליות. באשר למדיניות הענישה, ביקשה לאבחן בין חלקו של כל אחד מהנאשמים, שכן חלקו של הנאשםם 1 הסתכם בנהיגה בחלק מהדרך, כאשר בשום שלב הוא לא ירד מהרכב ולא ביצע את השוד. לאור כל האמור לעיל, ביקשה למקם את עונשו של הנאשםם ברף התחתון של המתهم שיקבע, וביקשה להסתפק בימי מאצרו. בכל הקשור למאסר המותנה, ציינה כי מדובר בתנאי שהוא חב הפעלה, וביקשה להפיעלו בחופף באופן שתקופת המאסר שתוטל לא תעלה על תקופת מאצרו.

8. הנאשםם 1 עצמו הצטער על ביצוע העבירות, הביע את רצונו להתרחק מהתביבה השולית ולעבוד לפרנסתו.

טייעוני ב"כ הנאשםם 2 לעונש

9. ב"כ הנאשםם הפנה ל: תיקון המהותי בכתב האישום שבוצע נוכח קשיים ראויים, להודאותו המידית של הנאשםם, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ולהחיסכון בשמייעת עדיו התיבעה. בכל הקשור לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, הפנה לעובדה כי מדובר בשוד בנסיבות מחמירות לאור העובדה שבוצע בצוותא, אך לא כלל אלימות או שימוש בנשק חם או קר. בנוסף, הדגיש כי לא הייתה פגעה או ניסיון לפגוע באחד מהמתלוננים. באשר למדיניות הענישה, ביקש לאבחן את פסיקת המשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וביקש להסתפק בתקופת המעצר בה הנאשםם נתון עד היום. באשר לרכיב של פסילת רישיון הנהיגה, ביקש לא להטילו שכן הנאשםם כבר פסול בתיק קודם למשך שנה, פסילה שעטידה להימנות מיום שחרורו ממאסר. עוד ביקש לא להטיל Kens.

10. הנאשםם עצמו הצטער על ביצוע העבירות, ציין כי מעשו לא ישנו. הביע נוכנות לפתח דף חדש, לעבוד, ולהתקדם.

דין

קבעת מתחם העונש ההולם

11. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דין בהבנויות שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזרת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשנתו של הנאשםם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקומם, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נוצר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

12. הערכים החברתיים שנפגו כתוצאה מביצוע עבירות השוד בנסיבות חמירות הינם שלונמו ובittelono של קורבן העבירה, זכות הקניין של הקורבן, ושלמות גופו. בנוסף, על בית המשפט ליתן את הדעת גם לפגיעה הנפשית/רגשית הנגרמת לקורבנות עבירות השוד למיניהם. בהקשר זה אפנה לדבריה של כב' השופטת ברק ארץ: "**עבירות של שוד על דרך תקיפה ברוחם פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחום הביטחון האזרחיות הכלכלית. אחת הנסיבות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרוחבות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון ולא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמודרנת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבאה נכשל המערער עבירה קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנערבים בנסיבות חמירות יותר**" (ע"פ 13/6862 חגי אדי ב' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 7.7.2014)). בכל הנוגע לחומרת עבירת השוד בנסיבות חמירות, והחשיבות שבהתלת ענישה חמירה ומרתיעה, נאמר בע"פ 14/1178 מדינת ישראל ב' מיכלאשוויל: "בית משפט זה עומד לא אחת על הצורך להרטיע את אלה המבקשים להיבנות מפרי عملם של אחרים, תוך שימוש בכוח הזרוע, ולהגן על הציבור מפניהם באמצעות השחת עונשי מאסר משמעותיים... כאשר בעבירות שוד בנסיבות חמירות עסקין נודעת חשיבות רבה לביטוי הסלידה החברתית העמוקה והבהירה כי היא נושא בצדה עונש מאסר כבד על מנת להרטיע עבריניים בכוח". ראה גם ע"פ 13/4841 ספי ב' מדינת ישראל: "באשר לקייעת מתחם העונש ההולם - כמובן, לובשת עבירות השוד פנים וצורות רבות וקייעת מתחמי העונשה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור ללא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבוע מבון החוק בקייעת "tag העונש" לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירה אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטית של עבירות".

אשר לעבירות התעבורה, הערכים המוגנים הינם בעיקר הצורך להגן על שלונם ובittelono של ציבור המשתמשים בדרך מפני נהגים מסוכנים ובכלל זה מפני מי שאינו מורה לנוהג ובעצם נהיגתו מסכן את הציבור.

נסיבות ביצוע העבירות

13. **נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתוב האישום המתוקן.**

14. נאשם 1 לא נכח במעשה השוד עצמו, לא ירד מהרכב, לא נכנס למינימרקט, לא פנה למתלון, לא החזיק בחפץ הנחזה לאקדח, ולא נטל את הכסף מהמתלון, אך הודה והורשע כמבצע עיקרי וחלקו ממשי. הנאשם מילא את חלקו בכך שתכנן ביחד עם הנאשם 2 לבצע את השוד, הם הצדידו בחפץ הנחזה להיות נשק, הסירו אתلوحיות הזהוי של הרכב על מנת להקשות על זהותו ועטו כפפות. בזמן שהנאשם 2 נכנס למינימרקט, הנאשם 1 עבר להתיישב במושב הנהג, והמתין לנאשם 2 עד שזה סיים את מעשה השוד, עלה לרכב וביחד נמלטו מהמקום כשהוא נהוג מבלי שימוש הוציא רישיון נהיגה.

הנאשם 1 הינו אדם בוגר, הבין היטב את משמעות מעשיו והיה יכול לחדר מהם בכל עת, מה בפרט שלאחר שהנאשם 2 נכנס למינימרקט הוא זה ששלט ברכב ונוהג בו.

15. נאשם 2 ביצע את כל פעולות התכנון והכנה בלבד עם הנאשם 1. הוא נהג ברכב עד השלב בו החננה את הרכב מול הכניסה למינימרקט בשעת בוקר, ונכנס למינימרקט כשהוא עוטה כפפות על ידיו, חובש כובע קופצ'ון, כספה את פניו עם רעלת, והחזיק בחפץ הנחזה ככלי נשק, פנה למתלון, דרש את הכסף, וקיבלו לידי.

16. השימוש בחפץ, לצורך הטלת פחד ואיימה על המתלון, שבזמן אמת לא היה ביכולתו לדעת כי אין מדובר בכלי נשק אמיתי או סכין, אין בו כדי להפחית מחומרת הנסיבות - ר' בהקשר זה ע"פ 3698/20 **מח ambit נ' מדינת ישראל**. בהקשר זה אפנה לע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** נאמר בכלל הנוגע לשימוש באקדח דמה "... **חומרה זו עומדת בעינה אף שברשות מצבע העבירה אקדח דמה בלבד, וזאת בשל האימה האוחזת בקורבנות המעשה על מופנה כלפים כי הנחזה לנשך אמיתי... .**

מעשיו של הנאשם מלמדים על תעוזה לא מבוטלת. חלקו של הנאשם הינו מרכזי, והוא יכול היה לחדר ממעשו בכל עת.

17. ניתן רק לשער את גודל הפחד והאיימה שאחזו במתלון. עם זאת, אין להתעלם מהעובדה שהשוד עצמו לא כלל הפעלת כוח או אלימות.

18. כך גם אין להתעלם מהעובדה שהנאשמים לא החזירו את הכסף שנשדד. אמנם לא מדובר בסכום כסף גדול, אך גם לא זניח.

19. בהתחשב מכלול הנסיבות, אני סבור כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ביחס למעשיו של הנאשם 1 מצאה בין רף חומרה תחתון לבינוי, וביחס לנאשם 2 ברף חומרה ביןוני ומטה קרוב יותר לבינוי.

מדיניות הענישה והפסיקה הניתוגה

20. בע"פ 16/9833 **טלקר נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, התפרצויות למקום מגורים בנسبות מחמירות והסתיעות ברכב לביצוע פשע, בכל שהוא ואחר הצעתו באקץ דמה, בסיכון במסכות ובכפפות, ותrzפתו על הבית שבו שהתה המתלוונת. בשלב מסוים נכנס הנאשם אל הבית, כיוון את אקץ הדמה לעברה והורה לה לשכב על הרצפה, אולם זו צעקה והדפה אותו עד שנמלט. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי אשר הביע נכונות להשתתף בהליך טיפולו הוטלו 24 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 15/7475 **מתן שרייקי נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות שוד בנסיבות מחמירות, בכך שנכנס לחנותו כשהוא מחזק בכוח שום, ניגש למוכרת שהיתה לבד בחנותו, הניח על הדלפק פתק שבו נכתב "זה שוד" ודרש ממנו את הכסף שבוקופה. המתלוונת מסרה לידי הנאשם את כספי הפדיון ובהמשך הchallenge לזעוק "גנב, גנב" ויצאה מן החנות. הנאשם ניסה להימלט מהחנות עם שללו אך נתפס על ידי עוברי אורח. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-40 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 22 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 21/1167 **טארק חוגראט נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות שוד בנסיבות מחmirות, בכך שהוא ייחד עם אחר לתחנת דלק, לאחר שהסירו את לוחית הרישוי מרכבם, כשהאחד מציד בסיכון יפנית והאחר במברג, והשניים נכנסו לחנות הנקודות בתחנת הדלק, כשהם רעולי פנים, מסתירים את ידיהם מאחוריהם, והנאשם איים על העובד במקום כי אם לא ימסור לו את הכסף שבוקופה הוא יירה בו. בפיחדו מהנאשם ושותפו מסר להם העובד סך 1,140 ₪. נקבע מתחם עונש הנע בין 18-40 חודשים מאסר לריצוי בפועל. תסוקיר שהוגש בעניינו של הנאשם המליך על הטלת צו של"צ וצו מב奸. על הנאשם הוטלו 18 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 21/6153 **פלוני נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחmirות, בכך שהוא לוחנות כאשר פניו מוסתרות, כיוון אקץ אויר לעבר המוכרת ושבד תכשיטים בשווי כספי ניכר. נקבע מתחם עונש אשר נע בין 3 ל-6 שנות מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבי, הוטל עונש של 52 חודשים מאסר, אשר קוצר בבית המשפט העליון לנוכח טעות שנפלה בגין הדין בוגע לשווי הרכוש שנשדד, ל-46 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 15/1114 **גנאים נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בלביצוע עבירה של קשרית קשור לביצוע פשע וUBEIRA SHOD BNEISIM MACHMIROT BIKERET SHEHOA VACHOR HAZTIYDO BEKAPPOT VEBALI HANHZA AKETZ VEHIGU LAMCOLAT SHEHAM REUOLI FENIM, URKO CHIFOSH UL GOFO SHL HAMOCER VEHORO LO TOR AIOMI "AKETZ" LEPUTUCH AT HKOPHA VELAHUBIR LHEM AT TOCHNA (C-5,000 ₪), CAMO CN GNBVO GM MCKSHIR DVD VTIK MSMKIM SHL HMTLOVON. NKBUV MTAHM UNISHA HNUV BIN 18 CHODSHIM L-5 SHNOT MASER. UL HAMOCER HOTLO 42 CHODSHI MASER LZAD UNISHA NLOVIT. URUROR UL CHOMRAT UNISHA NDCHA. BEU"P 14/5368 **אברהם נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של שוד בנסיבות מחmirות וקשרית קשור לביצוע פשע. הנאשם ייחד עם האחר הגיעו בשעת לילה מאוחרת על קטנו לתחנת דלק CSKESDOTH MAGN LRAASHIM, CASHER AHD MHAM HATMKM BSMOR LKETNUV, BCONNOT MILUT VEMURUR NCNS LHDAR HUOBIDIM, HENIF LEUBER HMTLOVON CHFZ SHNACHZA LAHIVOT AKETZ VPKD ULI LSHEBET UL HAZTEFA. EMURUR HICHA AT

המתלונן מספר פעמים באמצעות תיק שהחזיק ודרש מהמתלונן כספ' בסך 600 ל'. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 5-3 שנות מאסר בפועל, על הנאשם הדומיננטי באירוע הוטלו 42 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. יצוין כי בעניינו של השותף שחיכה בחוץ נקבע מתחם אשר נע בין שנתיים וחצי עד 4 שנות מאסר ונגזר דין ל-34 חודשים מאסר בפועל.

lezion Ci חלק מהמקרים חמורים יותר מעוניינים של הנאים שבפני ובהתאם גם "קבע מתחם העונש ההולם".

21. הענישה בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה משתרעת אף היא על פי קשת רחבה של עונשים, החל ממאסר מותנה ופסילה קצרה בת מספר חודשים ועד מאסר בפועל ממשמעותי ופסילה למשך שנים, הכל על פי נסיבות המקרה. **בעפ"ת 59233-05-15 יוסף גואר נ' מדינת ישראל** (מחוז חיפה) נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה) ונדון לשני חודשים מאסר בפועל תוך הפעלת תנאי מאסר על תנאי למשך 7 חודשים באופן חופף, פסילה בפועל למשך 24 חודשים. בראע"פ 2931/14 **שגיא ברק נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה). נקבע מתחם עונשה אשר נע בין 7 ל-21 ימי מאסר בפועל, בנוסף לרכיבי עונשה נוספים. על הנאשם הוטלו 14 ימי מאסר בפועל, 3 חודשים מאסר מותנה ל-3 שנים ו-3 חודשים פסילה בלבד, לאחר שנשקלו שם שיקולי שיקום של הנאשם שהיה אסיר משוחרר בהליך שיקומי. ערעור ובקשה רשות ערעור נדחו. בעפ"ת 22-03-57448-**מחמוד מולא נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה). על הנאשם הוטלו 4 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שנקבע כי הגם שיש מקום להעלות את רף העונשה, הרי מי שהורשע בנהיגה ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מורשה בפעם הראשונה המתחם עומד על מאסר מותנה ועד 24 חודשים מאסר המשפט, ובהתאם עונשו של הנאשם הועמד על 20 ימי מאסר בעבודות שירות. בראע"פ 20/2312-**אבייחי מלכו נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (בלתי מורשה). על הנאשם בעל עבר פלילי מכוביד הוטלו 7 חודשים מאסר בפועל לרבות הפעלת מאסר מותנה ועונשים נלוויים.

22. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי העונשה נעים בין 3 ועד 6 שנות מאסר, והעונשים שהוטלו נעים בין 48 ועד 52 חודשים מאסר בפועל.

23. ההגנה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי העונשה נעים בין 6 ועד 60 חודשים מאסר, והעונשים שהוטלו נעים בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ועד 42 חודשים מאסר. יצוין כי חלק מהפסיקת התקינה לעבירה הפחota חמורה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשיין, וחלק מהפסיקת כללה עבירות יותר חמורות מהמקרה הנדון.

מתוך העונש ההולם בטיק זה

24. העונש המרבי הקבוע בצד עבירות השוד בנסיבות חמימות הינו 20 שנות מאסר, ובצד העבירה של שינוי זהות של חלק מרכיב הינו 7 שנות מאסר.

25. נוכח העובדה שמדובר באירוע אחד כאשר העבירות כולן קשורות האחת לשנייה, יקבע מתחם ענישה הולם אחד.

26. לאחר שבדקתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצועו כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים והפזיקה הנוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם ביחס לנאים 1 צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל של לפחות מ- 20 חודשים ולא עלה על 40 חודשים מאסר בפועל, וביחס לנאים 2 צריך לכלול מאסר בפועל שלא יחת מ-24 חודשים ולא עלה על 48 חודשים מאסר בפועל. באשר לרכיב הפסילה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם ביחס לנאים 1 צריך לכלול פסילה שלא תפחת מ-8 חודשים ולא עלה על 36 חודשים וביחס לנאים 2 פסילה בפועל שלא עלה על 6 חודשים.

נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות

באים 1:

27. לקולה אני מביא בחשבון את: הודהתו של הנאשם, הבעת החרטה, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואת תקופת המעצר בה הוא נתן מיום 17.02.23 ועד היום (וכידוע תנאי מאסר יותר קשים מתנאי מעצר). החלקים החשובים בתסaurus שירות המבחן, ונסיבות האישיות והרפואיות כמפורט בטיעוני הגנה וتسקיר שירות המבחן. כן יובא בחשבון לkokola רצונו של הנאשם לנוהל אורח חיים נורטטיבי.

28. לחומרה יש להביא בחשבון את עבורי הפלילי של הנאשם הכלול שתי הרשעות, הראשונה בעבירות איום, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק לרכוש בمزיד, והשנייה בעבירות של איום, חבלה חמורה, תקיפה סתם, החזקת אגרוף או סכין שלא כדין, פצעה כשבירין מזוין, תקיפה וחבלה ממשית, שם הוטל עליו בין היתר מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים. עוד יש להביא בחשבון את העובדה שהנתגשם ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, ופרק הזמן הקצר יחסית שעבר מיום גזר דין האחרון (19.09.22) ועד לביצוע העבירות בתיק זה (03.02.23).

29. בכלל הנסיבות, אני סבור שנכוון לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה המצוייה במרכז המתחם. בכל הקשור לרכיב של הפסילה בפועל, אני סבור שנכוון להטיל פסילה בפועל לתקופה משמעותית המתרבת למרכז המתחם.

30. בכל הנוגע לאופן הפעלת המאסר המותנה ביחס לנאים 1, הכלל הוא שעונש מאסר על תנאי אשר מופעל ירוצה באופן מצטבר לעונש המאסר שגורר בית המשפט בשל העבירה הנוספת (ראו סעיף 58 לחוק העונשין). גם ההלכה בסוגיה זו ברורה, וקובעת כי מאסרים מותנים יש להפעיל באופן מצטבר והפעלתם באופן חופף תאפשר רק כאשר קיימים טעמים מוצדקים ומונומקיים. ר' ע"פ **4654/03 וילד ב' מדינת ישראל** שם נקבע כי "דרישת 'טעמים שיירשו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי.....עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובמה שrank>ליותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הnidion עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחריו נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהთעלת שתצמץח לחברת מהוצאה מן המעל העברייני עולה על התועלת המשמעותו מאחריו סוג וברית כדי להשיב לו גמולו. זאת, גם שעונש מאסר על תנאי אינו יכול רכיב שיקומי של ממש אלא מהוות מתן חזנות חזורת לנידון לתקון דרכיו ...". בית המשפט לא יטה להקל עם הנאים ולא יחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הין חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצוען, וככל שיש ביצוען ממשום פגעה קשה בערכי היסוד לחברת בה אנו חיים.

31. העבירה הנוספת בה הורשע הינה עבירה אלימות (שוד) והעובדה שהמאסר המותנה הוטל גם כן בשל כל עבירות אלימות מהוות שיקול משמעוני להפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר. כך גם יש לתת משקל לשיקולי הרטעה הפרטניים עת הנאים חוזר ומבצע עבירות חמורות. על הנאים להפניהם את העובדה שעונש מאסר מותנה שובר מצד אחד, וככל שמבצע עבירה נוספת נוספת, יופעל המאסר המותנה באופן מצטבר. בהתאם, אני סבור שבמקרה זה לא מתקיימים טעמים המצדיקים את הפעלת המאסר המותנה באופן חופף.

נאים 2:

32. אני מביא בחשבון לקולה את הodata המידית, הבעת החרצה, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואת תקופת המעצר בה הוא נתון מיום 17.02.23 ועד היום (וכידוע תנאי יתר קשים מתנאי מעצר). כן יבא בחשבון רצונו של הנאים לנהל אורח חיים נורמטיבי.

33. לחומרה, אני מביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאים הכול הרשעה אחת בגין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שם הוטל עליו בין היתר מאסר בפועל לתקופה של 4.5 חודשים.

34. בכלל הנסיבות, אני סבור שנគן לגזר על הנאים 2 עונש מאסר בפועל באזר המצוי בין הרף התחתון לרף האמצעי של המתחם. ובכל הקשור לרכיב הפסילה בפועל, אני סבור שנគן להטיל פסילה בפועל במרכז המתחם.

35. הנאשם 2 נדון בתיק האخر 21-08-10860 (שלום - נצרת) לתקופה של 4.5 חודשים מאסר מיום 11.01.24 (להלן: "התיק الآخر"). בתיק הנוכחי הנאשם עוצר מיום 17.02.23 ועד היום. נכון חפיפת התקופות יש לבדוק האם ראוי לנכונות את כל התקופות מעצרו מתקופת המאסר שתוטל עליו.

בע"פ 1094/17 **פסקה נ' מדינת ישראל**, נאמר בהקשר זה: "... **השאלת מתעוררת לגבי תקופה** שבה **הנאשם** במעצר במקביל לריצוי עונש מאסר אחר. בנסיבות כאלה, **חירותו של הנאשם לא נשללה בגין המעצר**, ולכן לכואורה אין מקום לניכוי תקופה המעצר. למורות זאת, מכיוון **שתנאי הכליאה של עצירם קשים יותר מתנאי מאסר, ניתן למצוא בפסקה מקרים שבהם בית המשפט ניכה - באופן חלקי - תקופה מעצר-מאסר מתוך תקופה המאסר שנגזרה על הנאשם** (ע"פ 2562/16 **עمر נ' מדינת ישראל**, בפסקה נ' מדינת ישראל, שם נקבע: "לבסוף, אינני רואה מקום להתרебב בגזר הדין בכל הנוגע לניכוי ימי מעצרו של המערער בתיק דן. כידוע, התחשבות ביוםי מעצרו של מי שהורשע בדיון היא אך אחד משיקולי העונישה ואיינה זכות קינוי, אם כי ככל ראי עשות כן כדי להימנע מכפל עונישה ...בעניינו, ימי המעצר של המערער בתיק דן שלא נוכו מעונשו חפפו לתקופת מאסרו בתיק אחר ועל כן אין לומר שהמעערר הציבע על שיקול ממשי המצדיק התערבות בשיקול דעתו של בית המשפט המחויז. לא מותר להעיר כי בית המשפט המחויז היה ער לכך שהחפיפה השפיעה על האפשרות של המערער לבקש הטבות שונות במסגרת המאסר בתיק האחר, אך קבע כי ניתן לכך משקל במסגרת קביעת העונש הכללי...").

כך גם נכון לטעמי לתת משקל מסוים להוראת סעיף 45 לחוק העונשין לעניין חפיפת עונייש מאסר שהוטלו במקביל, לפיה בהיעדר הוראה אחרת הנאשם ירצה את תקופה המאסר הארוכה מבין השתיים. אמנם עונייש המאסר בתיק זה לא הוטלו במקביל, אך בפועל מתקיימת הקבלה בתקופות המאסר, זאת נכון לניכוי ימי המעצר מעונש המאסר.

36. בכלל הנسبות, אני סבור שיש מקום לנכונות רק חלק מתקופת החפיפה מעונש המאסר.

קנס ופיצוי

37. נכון מצבם הכלכלי הקשה של הנאים אני נמנע מהטלת קנס. עם זאת יכול פיצוי לטובת המתלוננים. בכלל הנוגע לגובה הפיצוי מובהר כי שאין בגובה הפיצוי כדי ללמד על גובה הנזק ועגמת הנפש שנגרמו לנפגעי העבירה. מדובר בפיצוי עונייש שמטרתו בין היתר הכרה בפגיעה שנגרמה לנפגעי העבירה. בקביעת גובה הפיצוי יבוא בחשבון חלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות.

38. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאים את העוניישים הבאים:

גור דין נאשם 1

עמוד 11

אני גוזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם 1 במסגרת תיק 18-07-3634 (בית משפט המחויזי בחיפה) בתאריך 02.12.18 למשך 4 חודשים ואשר הואר בת.פ. 30256-04-20 (בית המשפט לנעור בחרוה) בתאריך 19.9.22 באופן שיצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 32 חודשים מאסר בפועל בגיןו ימי מעצרו בתיק זה מיום 17.02.23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, וה坦אי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאיסרו, עבירה שוד או עבירה של דרישת נכס בגיןם או עבירת אלימות מסווג פשע ויורשע בגיןה.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאיסרו, עבירת אלימות מסווג עוון או עבירה של נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגיןה.

אני פוסל את הנאשם 1 מלנהוג /או מלקלבל /או מהחזקך רישוין נהיגה לתקופה של 20 חודשים בפועל החל מיום שחרורו ממאיסרו.

לאור העובדה שהנתג הנאים אינם מחזיק ברישוין נהיגה, אני קובע כי מנין ימי הפסילה יחול מיום שחרורו ממאיסרו ללא צורך בהפקדת רישוין נהיגה או תצהיר, ובמצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיים.

הנתג 1 ישלם למטלון (עד תביעה מס' 1) פיצוי כספי בסך 2,000 ש"ח.

הנתג 1 ישלם לבעל המינימרקט (עד תביעה מס' 2) פיצוי כספי בסך 1,000 ש"ח.

גור דין נתג 2

אני גוזר על הנאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים בגיןו ימי מעצרו מיום 17.02.23 ועד ליום 11.1.24 ומיום 11.4.24 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, והתנאי הוא שלא עברו בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאיסרו, עבירה שוד או עבירה של דרישת נכס באיזומים או עבירת אלימות מסווג פשע ווירשע בגיןה.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאיסרו, עבירת אלימות מסווג עון או עבירה של נהייה בזמן פסילה ווירשע בגיןה.

אני פוסל את הנאשם 2 מלנהוג /או מלקלב /או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים בפועל החל מיום שחרורו ממאיסרו.

לאור העובדה שהנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף, אני קובע כי מנין ימי הפסילה יכול מיום שחרורו ממאיסרו ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה או תצהיר ובמצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיים.

הנאשם 2 ישלם למטלון (עד תביעה מס' 1) פיצוי כספי בסך 2,000 ש"ח.

הנאשם 2 ישלם לבעל המינימרקט (עד תביעה מס'2) פיצוי כספי בסך 1,000 ש"ח.

סכום הפיצוי שהוטלו על הנאשםים 1 ו- 2 ישולם עד ליום 01.10.24.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הפיצויים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, החל מחלוקת 3 ימים מעת גזר הדין ועדת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il או חיפוש בגוגל "שלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או טלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). בזמןן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

תשומת לב שב"ס להמלצת שירות המבחן לשבץ את הנאשם 1 בתוכנית טיפולית במסגרת מאיסרו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' סיון תשפ"ד, 10 יוני 2024, בנסיבות הצדדים.

